

at Overenskomsten ved, jfr. § 12, at approberes af Indenrigsministeriet og Krigsministeriet bliver forbindende for Staten.“ Det er det hele, og det er ret selvfølgelig. Det er ret overflødige Skrivelser; thi det følger af sig selv, at naar Ministeren har underskrevet de nævnte Overenskomster, saa ere de bindende for Staten, vel at mærke naar de vedkommende Ministre i Forvejen have sikret sig de fornødne Bevillinger og den Tilslutning, som er nødvendig for at kunne approbere disse Overenskomster. Der foreligger altsaa ikke nogen Unøjagtighed fra min Side, idet jeg gentager, at den Aften, denne Forespørgsel blev rettet til mig, var jeg uvidende om, at der var sendt to Skrivelser af den Art, som jeg her har nævnt.

Angaaende Spørgsmaalet om Værdistigningsskatten har jeg i Formiddagsmødet sagt, hvad jeg derom har at sige, og finder ingen Anledning til at gentage dette. Kun skal jeg bemærke, at jeg ikke paa nogen Maade kan erkende, at Ministeriet har handlet unfair ved at forelægge Forslaget om Værdistigningsskatten i Landstinget, da det var klart, at enkelte Grundspekulanter vilde have særegen Fordel af, at Garnisonerne fandt Sted i de nævnte Byer, og det ikke en Gang var sikkert, at disse Grundejere boede indenfor de vedkommende Byers Grænser, idet en Del af dem maaske boede udenfor. At der der skulde være handlet imod Kommunernes Interesse, kan jeg ikke paa nogen Maade indrømme.

Overfor det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle) skal jeg gøre en Bemærkning angaaende hans Ministeriums Forhold til disse Overenskomster. Det ærede Medlems Opgave har jo været at fremstille sit Ministerium som helt uskyldigt i de her omhandlede Kontrakters Indhold. Det er jo en Selvfølge, at i den Forstand, at Ministrene skulde have underskrevet Kontrakterne, vare de ikke godkendte af det forrige Ministerium, men det er en Kendsgerning, at da den Kommission, der var udsendt for at forhandle med Byerne, kom tilbage og forklarede det forrige Ministerium, at der var intet at stille op med Byerne paa det Grundlag, Kommissionen først havde forhandlet paa, nemlig Spørgsmaalet om Indkvartering hos Borgerne eller Opførelse af Kaserner enten af Privatmænd, Kompagnikaserner, eller af Kommunerne, saaledes som det er sket i Odense og Aarhus og flere Steder, saa er det, at Kommissionen gennem Generalkommandoen forelægger for den forrige

Forsvarsminister et nyt Grundlag for Overenskomst, det Grundlag nemlig, at Kommunerne vel skulde opføre Kaserner, men Staten skulde tilpligtes at svare en Leje, der udgjorde Renter og Afdrag af den Sum, der var medgaaet til dem. Nu siger det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle): Ja, men det Grundlag, som Forsvarsminister Krabbe bemyndigede Kommissionen til at forhandle med Byerne paa, blev ikke holdt — og saa nævnedes det ærede Medlem fire Ting. Men fire Smaating, fire Bagateller: Spørgsmaalet om, hvorvidt Indkvarteringsgodtgørelsen skulde være 15 eller 17 Øre pr. Dag, Spørgsmaalet om Officerernes Børns Skolegang, Spørgsmaalet om Kvartergodtgørelse for Underofficerer, der boede i Kaserner, o. s. v. Disse Ting ere rene Bagateller. Det, der er det store Spørgsmaal, er Spørgsmaalet om Indkvartering i Kaserner under den Form, som Byerne have sagt til Kommissionen, at de vilde gaa ind paa. Det er jo det, der har gjort hele denne Sag til det Spørgsmaal, den er bleven, fordi der er stor finansiel Forskel paa, om man indkvarterer i Kaserner efter Indholdet af de Overenskomster, som vare forelagte for Byerne, og som Byerne have tiltraadt, eller man indkvarterer hos Borgerne, saaledes som dette Forslag gaar ud paa. For mig staar det saaledes, at det Ministerium, der traadte til, efter at de 5 Byer havde erklæret sig villige til at gaa ind paa Kontrakterne paa det Grundlag, at Kommunerne vilde opføre Kasernerne, men Staten skulde forrente og afdrage det Beløb, som var anvendt dertil, vilde have handlet urimeligt, hvis det vilde have slaaet en Streg over de Forhandlinger, der vare førte om denne Sag mellem det forrige Ministerium og Kommissionen og mellem Kommissionen og de vedkommende Byer. Derfor fortsatte dette Ministerium Forhandlingerne med det ene Byraad, der stod tilbage, Holbæk Byraad, og derefter blev der gjort klart Rede for den finansielle Følge af de to Indkvarteringsmaader overfor det ærede Finansudvalg, og først da Finansudvalget tilkendegav, at det foretrak Indkvartering i Kaserner, bleve Kontrakterne sendte ud til Underskrift af Byraadene, men under Forbehold af de vedkommende to Ministres Approbation, og denne Approbation kunde selvfølgelig kun tilvebringes, den Dag Rigsdagen paa Finansloven havde vedtaget den nødvendige Bevilling til denne Sags Ordning. Det forekommer mig, at naar dette Ministerium har vist den Hensynsfuldhed, jeg mener